

Турски, а Българскитѣ были около 26 кѣщи. На 1832 год. правили черковата; тогазъ Турцитѣ были 55 кѣщи, а Българитѣ были 60 кѣщи, а сега колко има и отъ двѣтѣ народности, ще ся разбере въ подирното разказваніе.

Мѣстоположеніето на село

ГОРНИ ТУРЧЕТА.

Селото Горни Турчета е разположено на равно мѣсто край р. Русицѣ. На Югъ прѣдъ рекѣтъ е мѣстото наричано *Селище* (Бѣла черкова), високо, хубаво и весело мѣсто като една градина; защото е пълно съ плодовити дървета, орѣхи, круши и приседи. Отъ три страни е обиколено съ гори, отъ еднѣ странѣ сѣ селскытѣ лозя. Тамъ има студени и бистри кладенци; тамъ е мѣстото за расходѣ на Горно-Турченскытѣ жители. Селото има 150 кѣщи Българи и около 26 Турски. Българытѣ сѣ ревности и наклонни къмъ ученіето; тѣ имѣтъ училище срѣдня хубость, съ двама учители. Зимно врѣме имать 120 ученици, а лѣтно врѣме само 20 (туй е най голѣмъ кусуръ че не оставятъ дѣтцата си да ся учятъ лѣтно врѣме). Въ това село има и едно читалище съ име *Селска Любовь*; има двама свещенници учени, които добрѣ заслужватъ названіето си; има една нова хубава